auſtri hoc ⁊ ipſi habebūt. Maxima quidē alia ꝓmia añ
⁊ poſt eis ꝓmittit: ſʒ ⁊ hic occulte inſinuat aliq̄d plus il-
lis. De illis eniʒ ſimplr̄ dixit: ꝙ ſurgēt ⁊ ꝯdēnabūt gene-
rationē hāc: de his aūt: Cū ſederit filius hoīs: ſedebi-
tis ⁊ vos. Manifeſtū eſt ḡ ꝙ conregnabūt ⁊ cōicabunt
in gloria illa: honorē eniʒ ⁊ gloriā ineffabilē ſignificat ꝑ
thronos. Qualiter aūt hec ꝓmiſſio ꝯpleta eſt: nunquid
enim ⁊ iudas ſedebit: nequaq̄. Lex eni a dn̄o poſita eſt ꝑ
hieremiā ꝓphetā: loquar ſuꝑ gentē ⁊ regnū vt edificeʒ ⁊
plantē illud. ſʒ ſi fecerit malū in ꝯſpectu meo penitebo: ⁊
ego de bonis q̄ locutus ſum vt facereʒ eis. q. d. Si indi
gnos ſeipſos ꝓmiſſione faciāt nō adhuc faciā qḋ ꝓmiſi.
Indignū autē ſeipſū principatu iudas oñdit: ⁊ ꝓpt̄ hoc
tūc loquēs diſcipulis nō ſimplr̄ eis ꝓmiſit. neq̧ eniʒ di
xit: Uos ſedebitis ſed adiūxit: Qui ſecuti eſtis me. vt ⁊
hinc iudā excludat: ⁊ eos q̄ poſtea futuri erāt attraheret.
non eniʒ ad illos ſolos dictū ē: neq̧ ad iudam iam indi-
gnuʒ effectū. HILA. Sequela ḡ chriſti aplo̅s ſuꝑ. xij.
thronos iudicandis. xij. trib⁹ iſrael: in. xij. patriarcharū
gloriā copulauit. AVG. xx. de ciui. dei: Ex hoc enim
loco diſcim⁹ cū ſuis diſcipulis iudicaturū ieſū. vñ ⁊ ali-
bi iudeis dicit: Ideo iudices veſtri erūt. nec q̄m ſuꝑ duo
decim ſedes ſeſſuros eē ait. xij. ſolos homīes cū ip̄o iu
dicaturos putare debem⁹. Duodenario q̄ppe numero
vniuerſa quedā ſignificata ē iudicantiū multitudo: ꝓpt̄
duas partes numeri ſeptenarij quo ſignificatur plerūq̧
vniuerſitas: q̄ due partes. i. tres ⁊ quatuor ꝑ altera mul
tiplicate. xij. faciunt: alioquin q̄m in locum iude tradito
ris apoſtolū mathiā legimus ordinatū. Aplu̅s paulus
qui plus illis oībus laborauit: vbi ad iudicandū ſedeat
nō habebit: qui ꝓfecto cū alijs ſanctis ad numerū iudi-
cum ſe ptinere demonſtrat cum dicit: Neſcitis quia ange
los iudicabimus. AVG. in libro de penitētia: In hoc
erao numero iudicantiū omnes intelligunt q̄ ꝓpter euā-
gelij ſua oīa dimiſerūt: ⁊ ſecuti ſūt dn̄m. GRE. x. mo.
Quiſq̄s. n. ſtimulo diuini amoris excitatus hic poſſeſſa
reliquerit: illic ꝓculdubio culmē iudiciarie ptātis obtine
bit: vt ſimul tūc iudex cū iudice veniat: qui nūc ꝯſidera-
tione iudicij ſeſe ſpontanea pauptate caſtigat. AVG.
xx. de ci. dei: De ipſis quoq̧ iudicandis in hoc numero
duodenario ſimilis cauſa ē. nō. n. quia dictū eſt: Iudicā
tes. xij. tribus iſrl̄: tribus leui que. xiij. eſt ab eis iudican
da nō erit: aut ſolum illū populū: nō etiaʒ gentes ceteras
iudicabunt. CHRY. ſuꝑ matth. Uel per hoc qḋ dicit:
In regeneratiōe. ꝓmittit chriſt⁹ tēpus chriſtianitatis fu-
turū poſt aſcēſionē ſuā qñ. ſ. hoīes regenerāt ꝑ baptiſmū
⁊ illud ē tempus qñ chriſtus ſedet in ſede maieſtatis ſue.
Et vide q2 nō de tp̄e futuri iudicij dicit: ſʒ de vocatiōe gē
tiū vniuerſaꝝ. nō. n. dixit: Cū venerit fili⁹ hoīs ſedēs ſuꝑ
ſedē maieſtatis ſue: ſʒ i regnātiōe cū ſederit in ſede maie
ſtatis ſue. Quod ⁊ tūc fuit ex quo gētes credere ceperūt
in chriſtū: ſm̄ illud pſalmi: Regnabit dn̄s ſuꝑ gētes: de⁹
ſedet ſuꝑ ſedē ſanctā ſuā. Et ex tūc apl̄i ſederūt ſuper. xij.
thronos. i. in omnib⁹ chriſtianis. oīs. n. chriſtian⁹ q̄ ſuſci
pit verbū petri thron⁹ fit petri: ⁊ ſic de alijs aplis. ſedent
ergo apl̄i in his thronis in. xij partes diſtinctis ſm̄ diffe
rētias aīarū ⁊ diuerſitates cordiū: q̄s ſolus de⁹ cog̃ſcit.
Sic. n. iudeoꝝ ppl̄s in. xij. trib⁹ fuit diuiſus: ſic ⁊ vniuer
ſus ppl̄s chriſtian⁹ diuidit̄ i. xij. trib⁹ vt q̄dā aīe ſint de tri
bu ruben: ⁊ ſic de alijs ꝓpter diuerſas virtutes. Nō eniʒ
oēs gr̄e in oībus eq̄liter ſūt ſʒ vnus p̄cedit i iſta: alius in
illa. Et ſic apoſtoli iudicabūt. xij. trib⁹ iſrl̄. i. oēs iudeos
ꝑ hoc ꝙ verbū apoſtoloꝝ ē a gētibus receptū. Oēs aūt
chriſtiani ſunt quidē. xij. ſedes aploꝝ: ſed vna ſedes
chriſti. Chriſti eniʒ oēs virtutes ſunt q̄ſi vna ſedes: quia
in omni virtute eq̄liter ipſe ſolus pfect⁹ ē. vnuſq̄ſq̧ aplo
rum in aliquo bono ſpāli fit pfectior: vt petrus in fide: ⁊
iō petrus requieſcit in fide: ioānes in inocentia: ⁊ ſic de
alijs. ⁊ ꝙ de retributiōe aplis in hoc mūdo danda chri

ſtus loquat̄ demonſtrat qḋ ſequit̄: Et om. qui reli. do. vel
fra. Si eniʒ in hoc ſeculo centuplū recipiūt: ſine dubio ⁊
aploꝝ etiā in hoc ſeculo merces futura ꝓmittebatur.
CHRY. in homi. Uel diſcipulis ꝓmittit futura: q2 ex
celſiores erāt iam ⁊ nihil pn̄tium querebāt: alijs aūt que
ſunt h̄ repromittit. ORI. Uel aūt: Siq̄s reliq̄rit oīa ⁊
ſecutus fuerit chriſtū que ꝓmiſſa ſūt petro ⁊ ipſe recipiet.
Si autē nō oīa reliq̄t: ſʒ quedā ſpāliter referunt̄ hic mul
tiplicia recipiet: et vitā poſſidebit eternā. HIE. Ex occa
ſione aūt huius ſn̄ie q̄dā introducūt mille anos poſt re-
ſurrectionē dicētes: Tūc nobis centuplū omniū rerū q̄s
dimiſimus: ⁊ vitā eternā eē reddendā: ꝙ ſi in ceteris di-
gna ſit ꝓmiſſio: in vxoribus appareat turpitudo: vt qui
vnā pro dn̄o dimiſerit: centū recipiat in futuro. Senſus
igit̄ iſte eſt: Qui carnalia ꝓ ſaluatore dimiſerit: ſpiritalia
recipiet: q̄ ꝯparatione ⁊ merito ſui q̄ſi paruo numero cē
tenarius cōpararet̄. ORI. Sʒ in hoc ſc̄lo q2 ꝓ fratrib⁹
carnalib⁹ multos inueniet frēs ſm̄ fidē: ſic ⁊ parētes oēs
ep̄os ⁊ preſbyteros ⁊ filios oēs etatē filioꝝ habentes.
Sūt aūt ⁊ angeli fratres ⁊ ſorores oēs: q̄ exhibuerūt ſe
chriſto virgines caſtas tam iſte que nūc habentur in ter
ris: ꝙ ille q̄ iaʒ viuūt in celis. Agros aūt ⁊ domos mul
tiplices intellige in requiee paradiſi ⁊ ciuitate dei: ſuper
hec aūt oīa poſſidebūt vitā eternā. AVG. xx. de ci. dei.
h̄ etiā qḋ h̄ dī: Cētuplū accipiet. exponēs quodāmō apl̄s
ait: q̄ſi nihil hn̄tes ⁊ oīa poſſidētes. Cētū enim ꝓ ip̄a vni
uerſitate ponunt̄ aliq̄ñ. HIE. ꝙ aūt dicit: Et oīs q̄ reli.
fra. cōgruit illi ſn̄ie q̄ dixerat: Ueni ſeparare hoīem a pa-
tre ſuo. Qui enim ꝓpt̄ fidē chriſti ad p̄dicationē euāgelij
oēs affectus ꝯtēpſerint atq̧ diuitias ⁊ ſc̄li voluptates:
iſti cētuplū accipiēt: ⁊ vitā eternā poſſidebūt. CHRY.
i ho. Cū aūt dicit: Qui reli. vxorē. nō h̄ ait vt ſimplr̄ nu-
ptie diuellant̄ ſʒ vt oībus p̄feram⁹ fidei pietatem. Uidet̄
aūt mihi ⁊ pſecutiōis tp̄s occulte inſinuare. q2 eni multi
futuri erāt filios ad ipietatē trahētes: cū h̄ acciderit: neq̧
ꝓ prībus neq̧ ꝓ viris habeant̄. RABA. Uerū q2 mul
ti virtutū ſtudia nō eadē q̄ incipiūt intētiōe pietatis cōſū
māt: ſʒ vel tepeſcūt vel accelerare labunt̄. Sequit̄: Mul.
aūt erūt p̄mi no. ⁊ no. primi. ORI. Per hoc exhortat̄
eos qui nuper accedūt ad v̄bū diuinū: vt feſtinēt ad ꝓfe
ctū aſcēdere premultis q̄ vident̄ ſenuiſſe in fide. Pōt eti
am hic ſenſus deſtruere eos q̄ gloriant̄ eo ꝙ chriſtianis
parētibus ſūt enutriti in ipſa xp̄ianitate: neq̧ puſillani
mes fiāt ꝙ chriſtianitatis dogmata nouiſſime recepint.
Habet etiā aliū intellectū vt ſint primi iſraelite q̄ facti ſūt
nouiſſimi ꝓpt̄ infidelitatē: gētes aūt nouiſſimi p̄mi. Can
te aūt dicit: Multi. non enim oēs p̄mi erunt nouiſſimi:
nec oēs nouiſſimi primi. Adhuc aūt multi hominū qui
natura nouiſſimi ſūt efficiunt̄ ꝑ vitā angelicā q̄buſdā an
gelis ſupiores: ⁊ q̄dā angeli q̄ fuerūt p̄mi facti ſunt no-
uiſſimi ꝓpt̄ culpā. REMI. Pōt etiaʒ ſpālit̄ referri ad
triſticiā diuitis q̄ p̄mus videbat̄ legis p̄cepta implēdo:
ſʒ q2 terrenā ſubſtantiā p̄tulit deo: nouiſſimus factus eſt.
Sacti apl̄i videbant̄ ſʒ relinquēdo oīa ꝑ humilitati grāʒ
facti ſunt p̄mi. Sūt etiā plurimi q̄ poſt ſtudia bonoꝝ ope
rum a bonis opibus deficiunt: ⁊ cuʒ fuerint primi: fiunt
nouiſſimi.

CA. XX.

Simile eſt regnū celorū hoī patrifamilias
qui exijt p̄mo mane cōducere oparios in
vineā ſuā. Cōuentiōe aūt facta cū oparijs
ex denario diurno: miſit eos i vineā ſuā. Et egreſ-
ſus circa horā tertiā vidit alios ſtātes in foro ocio
ſos: ⁊ dixit illis: Ite ⁊ vos in vineā meā: ⁊ qḋ iuſtū
fuerit dabo vobis. Illi aūt abierūt. Iterū aūt exijt
circa ſextā ⁊ nonā horā: ⁊ fecit ſimilit̄. Circa vnde
cimā vero exijt ⁊ inuenit alios ſtātes: ⁊ dicit illis:

Quid hic ſtatis tota die ocioſi? Dicūt ei: q̄a nemo
nos cōduxit. Dicit illis: Ite ⁊ vos in vineā meā.
Cū ſero aūt factū eſſet: dicit dn̄s vinee ꝓcuratori
ſuo: Voca operarios: ⁊ redde illis mercedē: icipiēs
a nouiſſimis vſq3 ad ꝑmos. Cū veniſſēt ergo qui
circa vndecimā horā venerāt: acceperūt ſingulos
denarios. Venietes aūt ⁊ ꝑmi arbitrati ſūt: ꝙ pluſ
eſſēt accepturi. Acceperūt aūt ⁊ ipi ſingulos dena
rios. Et accipiētes murmurabāt aduerſus patrē
familias dicētes: Hi nouiſſimi vna hora fecerunt
⁊ pares illos nobis feciſti: qui portauimus pōduſ
diei ⁊ eſtus? At ille rn̄dens vni eorū dixit: Amice
nō facio tibi iniuriā. Nōne ex denario cōueniſti
mecum? Tolle quod tuū eſt ⁊ vade. Volo aūt ⁊
huic nouiſſimo dare: ſicut ⁊ tibi. Aut nō licet mi
hi quod volo facere? An oculus tu' nequā ē: q̄
ego bonus ſū? Sic erūt nouiſſimi primi: ⁊ primi
nouiſſimi. Multi eni ſūt vocati: pauci vero electi.

REMI. Quia dixerat dn̄s: Multi erūt ꝑmi nouiſſi
mi ⁊ nouiſſimi ꝑmi: vt hanc ſn̄iam ꝯfirmaret ſubiunxit
ſimilitudinem dicēs: Si. eſt reg. cel. ho. patrifamilias.
CHRY. ſup matth. Hō p̄ſamilias chriſt' ē: cui celi ⁊
terra q̄ſi vna ē dom'. familia aūt celeſtiū ⁊ treſtriū ⁊ in
ferior̄ creaturar̄: vinea aūt eius iuſticia ē: in qua diuerſe
ſpēs iuſticiar̄ poſite ſūt q̄ſi vites: puta manſuetudo: ca
ſtitas: patiētia: cetereq3 v̄tutes: q̄ oēs generalit̄ iuſticia ap
pellant: hoīes aūt vinee cultores ponūt. vn̄ dr̄: Qui ex.
pri. ma. cō. ope. in vi. ſuā. Deus eni iuſticiā ſuam dedit in
ſenſib' nr̄is: nō ꝓpt̄ ſuā vtilitatē: ſ3 ꝓpt̄ nr̄am. Scitote ḡ
q̄ mercenarij ſum' ꝯducti. Sicut ḡ nemo iō ꝯducit mer
cenariū vt h̄ ſolū faciat ꝙ mādūcat: ſic ⁊ nos nō iō voca
ti ſum' a xp̄o vt hec ſolū operemur q̄ ad nr̄m ptinēt vſū: ſ3
ad gl̄a3 dei. ⁊ ſicut mercenarius ꝑus aſpicit op' ſuū: de
inde quotidianū cibū: ſic ⁊ nos debem' aſpice q̄ ad gl̄ia3
dei ptinēt: deinde q̄ ad nr̄a3 vtilitatē. Et ſicut mercenari'
totā diē circa dn̄i opus ipēdit: vnā aūt horā circa ſuū ci
bū: ſic ⁊ nos oē tp̄s vite nr̄e debem' ipēdere circa gl̄iam
dei modicā aūt ptē circa vſus nr̄os terrenos. Et ſic mer
cenari' diei q̄ op' nō fecerit: erubeſcit intrare in domū ⁊
petere panē: quo tu nō ꝯfunderis intrare in eccl̄a3 ⁊ ſta
re ante conſpectum dei: quando nihil bonum in conſpe
ctu dei geſſiſti? GREGO. in homi. Vel paterfamilias
i. ꝯditor noſter h3 vineā vniuerſā. ſ. eccl̄ia3 q̄ ab abel iu
ſto vſq3 ad vltimū electū q̄ in fine mūdi naſcitur' ē quot
ſcōs ꝓtulit q̄ſi tot palmites miſit. Ad erudendā aūt dn̄s
plebē ſuā quaſi ad excolendā vineā ſuā nullo tp̄e deſtitit
operarios mittere: q̄ ⁊ ꝑus ꝑ p̄res: ⁊ poſtmodū ꝑ legi
doctores: deinde ꝑ ꝓphas: ad extremū v̄o ꝑ ap̄los q̄ſi ꝑ
operarios in vinee cultū laborauit: q̄uis in quol3 modu
lo vel mēſura q̄ſq3 cū fide recta bone actiōis extitit: h'
vinee operarius fuit. ORI. Totū aūt h̄ ſeculū p̄ns vnu3
diē dicere poſſum': magnū q̄dē q̄tū ad nos: modicū aūt
q̄tū ad dei vitā. GRE. in ho. Mane aūt mūdi fuit ab
adā vſq3 ad noe. Et iō dr̄: Qui exijt ꝑmo mane ꝯducere
operarios in vineā ſuā. ⁊ modū ꝯductiōis ſubiūgit dicēs:
Conuen. aūt fa. cū ope. ex dena. diurno. ORI. Salutis
aūt arbitror nomē eē denariū. REMI. Denari' eni dr̄
qui antiq̄tus ꝑ. x. nūmis iputabat: ⁊ figurā regis h3. Re
cte ḡ ꝑ denariū deſignat obſeruati decalogi premiū. pul
chre ergo dicit: Conuentiōe facta ex denar. diur. q̄ vnuſ
q̄ſq3 in agro ſancto eccl̄e ꝓ ſpe future remuneratiōis la
borat. GRE. Tertia vero hora a noe fuit vſq3 ad abra
am: de qua dr̄: Et egreſſus circa horā tertiā vidit alios i
foro ſtantes ocioſos. ORI. Forū aūt ē q̄cq̄d ē extra vi
neā. i. extra eccl̄iā xp̄i. CHRY. ſup mat. In hoc enim
mūdo vendēdo ⁊ emēdo viuūt hoīes ⁊ inuicē ſibi frau
dē facientes: vitā ſuā ſuſtentāt. GRE. Qui aūt ſibi vi
uit qui carnis ſue voluptatib' paſcit̄ recte ocioſus argui
tur: q̄ fructū diuini opis nō ſectat̄. CHRY. ſup mat.
Vel ocioſi ſūt peccatores: illi eni mortui dicunt̄. ocioſus
aūt eſt q̄ op' dei nō opat̄. Vis ḡ nō eē ocioſus: non aliena
tollas: ⁊ de tuis des: ⁊ opatus es in vinea dn̄i miſerico
die vitē3 colēs. Seq̄t̄: Et dixit illis: Ite ⁊ vos in vineam
meā. Nota ꝙ ſolis ꝑmis cōuenit ſpāl̄r dare denarium.
alios aūt ſub incerto pacto ꝯduxit dicēs: Qđ iuſtū fue
rit dabo vobis. Sciēs eni dn̄s q̄ preuaricaturus fuerat
adā: ⁊ oēs poſtmodū in diluuio erāt perituri: certū fecit
pactum ad eū: neq̄n dicat ſe neglexiſſe iuſticiā: q̄ neſcie
bat que premia fuerat recepturus. Iſtis autem non fecit
pactum: quia tantū parat' eſt retribuere: q̄tum mercena
rij recipere non ſperabant. ORI. Vel operarios tertie
hore nō inuitauit ad totum opus: quicquid aūt poterunt
operari: ſuo arbitrio reſeruauit. Poterant eni eq̄le opus
facere in vinea eis qui ex mane ſunt operati quicunq3 in
tempore breui volebant operantē virtutē ad opus exte
dere: que ante non fuerat opata. GRE. Sexta quoq3
hora ē ab abraā vſq3 ad moyſē. Nona ē a moyſe vſq3 ad
aduentum dn̄i. vn̄ ſequitur: Iterum aūt exijt circa ſexta3
⁊ nonam horā ⁊ fecit ſimiliter. CHRY. ſuper matth.
Ideo autem ꝯiungit ſextam ⁊ nonam: quia in ſexta ⁊ no
na generationē vocauit iudeorū: ⁊ frequentauit cum ho
minibus diſponere teſtamēta q̄ſi diffinitio ſalutis omni
tempore iam appropinquāte. GRE. Vndecima vero
hora eſt ab aduentu dn̄i vſq3 ad finem mūdi. Operator
ergo mane hora tertia ſexta ⁊ nona antiqu' ille ⁊ hebrai
cus populus deſignatur qui in electis ſuis ab ipſo mūdi
exordio dum recta fide deū ſtuduit colere quaſi non de
ſtitit in vinee cultura laborare: ad vndecimā v̄o gentiles
vocātur. vnde ſeq̄tur: Circa vndecimā vero exijt ⁊ inue
nit alios ſtantes: ⁊ dixit illis: Quid hic ſtatis tota die
ocioſi? Qui eni tranſacto tam lōgo mūdi tp̄e ꝓ vita ſua
laborare neglexerant: quaſi tota die ocioſi ſtabant: ſ3 pē
ſate quid inquiſite rn̄deat. Sequitur eni: Dicunt ei: quia
nemo nos conduxit. Nullus quippe ad eos patriarcha
nullus ꝓpheta ad eos venerat. ⁊ quid eſt dicere: Nemo
nos conduxit: niſi vite nobis nemo viam predicauit?
CHRY. ſuper mattheū: Que eſt eni conductio noſtra
⁊ cōductionis merces? ꝓmiſſio vite eterne. gentes eni ſo
le: neq3 deum ſciebant neq3 dei ꝓmiſſa. HILA. Hi igi
tur mittunt̄ ad vineam. vnde ſequit̄. Dixit eis: Ite ⁊ vos
in vineam meam. RABA. Poſtq̄ autē operis diur
ni ratio reddita eſt ad remuneratiōis tempus opportu
num dicit: Cum aūt ſero factum eſſet hoc eſt cum dies to
tius mundi ad veſpera3 cōſummatiōis inclinata eſſet.
CHRY. ſuper mattheū: Conſidera quia ſero nō alio
mane mercedē reddit: ergo adhuc ſtante ſeculo iſto iudi
cium eſt futurū: ⁊ vnicuiq3 merces ſua reddenda. ⁊ hoc
ꝓpter duos rationes. Prima eſt: quia ipſa beatitudo fu
tura eſt merces iuſticie: ideo non in illo ſeculo fit iudium
ſed ante illud. Deinde ante aduentum diei illius premit
titur iudicium: ne videant peccatores diei illius beatitu
dinem. Sequitur: Dicit domin' procuratori ſuo. i. filius
ſpiritui ſancto. GLO. Vel ſi voluerit dicit pater filio:
qui. ſ. pater operatur ꝑ filium ⁊ filius ꝑ ſpiritūſanctum:
non ꝓpter aliquā differentiam ſubſtantie dignitatis.
ORI. Vel dicit dn̄s ꝓcuratori ſuo. i. alicui angelor̄ q̄
ſuper mercedes retribuendas eſt poſitus: ſiue alicui ex
multis ꝓcuratoribus ſm̄ ꝙ ſcriptū ē: Sub curatoribus
⁊ tutorib' eſſe heredē in tp̄e quo paruulus ē. REMI.
Vel domin' ieſus chriſtus ipſe ē paterfamilias ⁊ vinee
ꝓcurator: ſicut ⁊ ipſe ē ⁊ oſtium ⁊ oſtiarius. Ipſe eni eſt
venturus ad iudiciū vt vnicuiq3 reddat ſm̄ ꝙ geſſit. Vo
cat ḡ operarios ⁊ reddit illos mercedē: q̄n oēs cōgregabit

ſm iudicio: vt vnuſqſq; accipiat ſm opa ſua. ORI. Pri/
mi aũt opariȷ teſtimoniũ habẽtes ꝑ fidẽ nõ acceperũt dei
ꝓmiſſionẽ ꝓ nobis aliq̃d meliꝰ ꝓſpiciẽte patrefamilias
vt nõ ſine nobis ꝑficiãt. Et qꝛ miſericordiã ꝯſecuti ſumꝰ
ṗmi mercedẽ ſperamus accipe q̃ ſumus chriſti: pꝰ nos
aũt q̃ añ nos opati ſũt. ⁊ ideo dr̃: Voca oparios ⁊ red/
de illis mer. ſuã: inci. a nouiſ. vſq; ad ṗmos. CHRY.
ſup matth. Semꝑ eni libentius aliq̃d damus illis q̃bus
gratis donamus: qꝛ ꝓ ſolo nr̃o honore donamꝰ: Ergo
oibus ſanctis deus reddẽs mercedẽ iuſtus oñdit: gẽtibꝰ
aũt dans miſericors: dicẽte aplo: Gentes aũt ſup miſeri/
cordiã honorare deũ. ⁊ ideo dr̃: Incipiens a nouiſſimis
vſq; ad ṗmos. Aut certe vt oñdat deus ineſtimabilẽ mi
ſericordiã ſuã ṗmũ nouiſſimis ⁊ idignioribꝰ reddit mer
cedem: poſtea ṗmis. nimia. n. miſericordia ordinez non
aſpexit. AVG. de ſpũ ⁊ littera: Vel iõ velut ṗores re/
periũt minores: qꝛ minores dilati ſũt. Seq̃t: Cũ veniſſẽt
aũt qui circa vndecimã horã venerãt. GRE. Eundẽ de
nariũ accipiũt q̃ laborauerũt ad vndecimã quẽ expecta/
uerũt toto deſiderio ⁊ q̃ laborauerũt ad primã: qꝛ equa/
lem vite retributionẽ ſortiti ſũt cũ his q̃ ab initio mundi
vocati fuerant hi qui in fine mũdi ad deum venerunt.

CHRY. ſup matth. Nõ aũt iniuſte: nã ⁊ qui in prima
ꝑte ſeculi natus ẽ: ⁊ non amplius vixit q̃ ſtatutũ tps vite
⁊ q̃d illi nocuit ſi poſt illius exitũ mundus ſtetit: ⁊ q̃ cir/
ca finẽ naſcunt non minus viuẽt q̃ dies q̃ numerati ſunt
eis. ⁊ q̃d illis ꝓdeſt ad compendiũ laboris ſi cito mũdꝰ
finitur cũ penſũ vite ſue compleãt ante mundũ. Deinde
nõ eſt in hoie quãdo naſcit ṗus aut poſtea: ſz ꝑtãtis di/
uine. Nec ille quidẽ ſibi priorẽ dz locũ defendere: q̃ ṗus
natus ẽ: nec ille ꝯtẽptibilior dz eſſe q̃ poſtea. Seq̃t: Et ac
ci. murmu. aduer. patrẽfa. dicẽtes. Si aũt verũ ẽ qđ dixi
mus: qꝛ ṗmi ⁊ poſteriores tps ſuũ vixerũt ⁊ nõ ampliꝰ
neq; minus: ⁊ vnicuiq; mors ſua ꝯſũmatio ipſius: q̃d eſt
qđ dicũt: Portauimus pondus diei ⁊ eſtus. qꝛ. ſ. magna
eſt nobis virtus ad faciendã iuſticiã cognoſcere ꝓpe eẽ
finẽ mũdi. Vñ ⁊ chriſtus nos armãs dicebat: Appropin
quabit regnũ celoꝝ. Illis aũt infirmatio erat ſcire mũdi
ſpatia eẽ longinq̃. q̃uis ergo nõ ꝑ omne ſeculũ vixerint:
tñ totius ſeculi grauamina ꝑtuliſſe videt̃: aut pondꝰ totiꝰ
diei dicit oneroſa legis mãdata: eſtũ aũt vrentẽ erroris
tentationẽ quã cõflabant ſpũs maligni in eos ad emula/
tionẽ gentiũ eos irritãtes: a q̃bus oibus gẽtiles liberi ex
titerũt chriſto credẽtes: ⁊ ꝑ cõpendiũ gr̃e ad plenũ ſalua
ti. GRE. Vel pondus diei ⁊ eſtus ferre ẽ ꝑ longioris vi
te tpa carnis ſue calore fatigari. Sz põt q̃ri q̃uõ murmu
rare dicti ſũt q̃ ad regnũ vocãt: celoꝝ eteni regnũ nullus
q̃ murmurat accipit: nullus q̃ accipit murmurare poteſt.
CHRY. in ho. Non aũt oz ea que in parabolis ſunt
ſm totũ qđ dr̃ inueſtigare: ſed intentionẽ ꝓpt̃ quã cõpo/
ſita eſt intelligere: ⁊ nihil vltra ſcrutari. Nõ ergo inducit
hoc vt oñdat aliquos eẽ inuidia morſos: ſz vt oſtendat
hos tãto potitos eẽ honore q̃ ⁊ inuidiã aliȷs poterãt ge
nerare. GRE. Vel quia antiq̃ pr̃es vſq; ad aduentũ dñi
q̃tũlibet iuſte vixerant: ducti ad regnũ non ſũt coꝝ: hoc
ipſũ murmuraſſe ẽ. Nos aũt q̃ ad vndecimã venimꝰ pꝰ
laborẽ non murmuramꝰ: qꝛ poſt mediatoris aduẽtuz in
hoc mũdo venientes: ad regnũ ducimur mox vt de cor/
pore eximus. HIE. Vel ois retrouocatio gentilibus
inuidet: ⁊ in euãgeliȷs torquet̃ gratia. HILA. Et ſm inſo
lentiã populi iã ſub moyſe ꝯtumacis hoc murmur ope/
rantiũ eſt. Seq̃tur: At ille rñdens vni coꝝ dixit: Amice:
non facio tibi iniuriã. REMI. Per hunc vnũ pñt intel
ligi oẽs qui ex iudeis crediderũt: quos amicos ꝓpter fi
dem noiat. CHRY. ſup matth. Non aũt dolebãt qua/
ſi defraudati de mercede ſua: ſz qꝛ illi amplius q̃ mere/
bantur acceperãt. Sic. n. dolent inuidi qñ alteri aliq̃d ad
ditur q̃ſi eis ſubſtrahat̃. ex q̃ pz q̃ ex vana gloria naſcit̃
inuidia. Iõ. n. dolet eẽ ſcõs: quia deſiderat eẽ ṗor: ⁊ iõ
inuidie motũ remouet dicẽs: Nõne ex denario ꝯueniſti
mecũ: HIE. Denarius figurã regis hz. Recepiſti ergo
mercedẽ quã tibi ꝓmiſerã: hoc eſt imaginez ⁊ ſimilitudi
nem meã: q̃d q̃ris ãplius: ⁊ nõ tã ipe plus accipe q̃ aliũ
nihil accipe deſideras. Tolle qđ tuũ ẽ ⁊ vade. REMI.
i. recipe mercedẽ tuã: ⁊ vade in gl̃iam. Volo aũt ⁊ huic
nouiſſimo. i. gẽtili pplo dare ſz meritũ: ſicͭ ⁊ tibi. ORI.
Forſitan aũt ade dicit: Amice nõ facio tibi iniuriã: nõne
ex denario cõueniſti mecũ: tolle qđ tuũ ẽ ⁊ vade. Tuum
ẽ ſalus qđ ẽ denarius. Volo aũt vt huic nouiſſimo dare
ſicut ⁊ tibi: nõ icredibilit̃ põt q̃s arbitrari hũc nouiſſimũ
eẽ aplm paulũ: q̃ vna hora opatus ẽ: ⁊ ſilr oẽs q̃ añ cum
fuerunt. AVG. de ſancta virgi. Quia vͦ ipſa vita eter
na ṗiter erit oibus ſanctis eq̃lis denarius oibus ẽ attri/
butus qui ẽ omniũ merces. qꝛ vͦ in ipſa vita eťna diſtin
cte fulgebunt lumina meritorũ: multe mãſiões ſũt apud
patrẽ. ac in denario quidẽ ipari nõ viuet alius ꝓlixius.
in multis aũt manſiõibꝰ honoratur alius alio clarius.

GRE. Et qꝛ ipſa regni ꝑceptio eiꝰ ẽ bonitas voluntatis
recte ſubiungit̃: Aut non lz mihi qđ volo facere: Stulta
eni ẽ qđ hois ꝯ bonitatẽ dei murmurare. Cõq̃rẽdũ q̃p/
pe eẽt nõ ſi dat qđ nõ dz: ſz ſi nõ daret qđ debẽt. vñ apte
ſubdit̃: Aut oculus tuꝰ neq̃ ẽ: qꝛ ego bonꝰ ſũ. REMI.
Per oculũ eni vult intentionẽ intelligi. Iudei nanq; neq̃
habuerũt oculũ. i. intentionẽ malã: qꝛ de ſalute gentium
dolebãt. ad quid aũt ſenſus huiꝰ ꝑabole tẽdat: manifeſtat
cum ſubditur: Sic erunt ṗmi nouiſſimi ⁊ nouiſſimi ṗmi
eo ſcilicet q̃ iudei de capite vertantur in caudam: ⁊ nos
de cauda mutamur in caput. CHRY. ſup matth. Aut
iõ ṗmos dicit nouiſſimos: ⁊ nouiſſimos ṗmos non vt
nouiſſimi digniores ſint q̃ ṗmi: ſed vt coequẽtur ⁊ nulla
ſit int̃ eos dr̃ia tpis cã. Qđ aũt dic̃: Mul. ſũt vo. pau. ve.
electi. Nõ ad ſupiores ſcõs ꝑtinet ſz ad gẽtes: qm̃ ex ipſis
gẽtibꝰ qui mlti vocati ſũt: pauci ſũt eligẽdi. GRE. Ad
fidẽ. n. plures veniũt: ⁊ ad celeſte regnũ pauci perducũt̃:
pleriq; . n. deũ vocibꝰ ſequũt̃: moribꝰ fugiũt. Ex hoc ergo
duo pẽſare debemꝰ. Primũ ẽ vt de ſe q̃ſq; mĩme ꝑſumat
qꝛ etſi iã ad fidẽ vocatꝰ ẽ: vtꝝ ad regnũ eligendꝰ ſit neſcit
Secũdũ vͦ ẽ vt vnuſq̃ſq; ꝓximũ ſuũ quẽ iacere i vitiȷs
ꝯſpicit: deſpare nõ audeat: qꝛ diuine mie diuitias igno/
rat. Vel alit̃: Mane noſtrũ puericia ẽ. hora tr̃ia adoleſcẽ/
tia intelligi põt: qꝛ q̃ſi iã ſol in altũ ꝓficit: dũ calor etatis
creſcit. Sexta aũt iuuẽtꝰ ẽ: qꝛ velut in cẽtro: ſol figit̃ dũ in
ea plenitudo roboris ſolidat̃. Nona aũt ſenectꝰ itelligit̃: in
q̃ velut ſol ab alta axe deſcẽdit: qꝛ etas a calore iuuẽtutis
deficit. Vndecima vͦ ẽ ea etas: q̃ decrepita vl̃ veterana
vocat̃. CHRY. i ho. Qđ aũt nõ oẽs ſil̃ ꝯduxit: ſz alios
mane: alios hora tr̃ia: ⁊ ſic de aliȷs ex dr̃ia mẽtis coꝝ ꝓ/
ceſſit. Tũc. n. eos vocauit: qñ erãt obedituri. nã ⁊ latronẽ
vocauit: qñ obediturꝰ erat. Si aũt dicãt: qꝛ nũc nos ꝯdu
xit: ſic dictũ ẽ: Nõ oz oia ſcrutari q̃ in ꝑabolis ſũt. Itẽ hoc
nõ dic̃ dñs ſz opariȷ. q̃ ipſe. n. oẽs q̃tũ ad ſe ꝑtinet a pri
ma etate vocet ſignificat̃ cũ dr̃: Exiȷt ṗmo mane oparios
ꝯducẽ. GRE. Qui ẽ̊ vſq; ad vltimã etatẽ deo viuẽ ne/
glexerũt: vſq; ad horã vndecimã ocioſi ſteterunt: ⁊ tñ ta
lis pr̃familias vocat: ⁊ plerũq; añ remunerant̃: qꝛ ṗus
ad regnũ de corpe exeũt: q̃ hi q̃ mõ i pueritia vocati eẽ
videbãt. ORI. Nõ aũt dicet: Quid hic ſtatis tota die
ocioſi: his q̃ ſpũ inſipiẽtes carne ꝯſumũt: ſi poſtea regre
di volũt vt iteꝝ ſpũ viuãt: qđ nõ dicimꝰ diſſuadentes ne
ad domũ paternã reuertãt: laſciui filiȷ q̃ viuẽdo luxurio
ſe euãgelice doctrine ſbaz ꝯſũpſerũt. Sz qm̃ nõ ſiles ſũt
eis q̃ peccauerũt in iuuẽtute ſua dũ nõ adhuc didiciſſẽt q̃
fidei erãt. CHRY. in ho. Qđ aũt dicit: Erũt ṗmi nouiſ/
ſimi ⁊ nouiſſimi ṗmi. eos occulte iſinuat q̃ a pñꝰ clarue/
rũt: ⁊ poſtea vͥtutẽ ꝯtẽpſerũt: ⁊ rurſus eos q̃ a malicia re
ducti ſũt ⁊ mltos ſuperexceſſerũt. Cõpoſita ẽ ẽ̊ hec ꝑabola
vt eos auidiores facẽt: q̃ in vltĩa ſenectute ꝯuertũt̃: ne eſti
marẽt ſe minꝰ aliq̃d habituros.

¶ Et aſcendens ieſus hieroſolymaȝ aſſumpſit duodecim diſcipulos ſecreto: ⁊ ait illis: Ecce aſcē dimus hieroſolymā: ⁊ filius hoīs tradet princi pibꝰ ſacerdotū ⁊ ſcribis: ⁊ cōdemnabūt eū mor te: ⁊ tradent eum gentibus ad illudendū: ⁊ flagel landū: ⁊ crucifigendū: ⁊ tertia die reſurget.

¶ CHRY. in ho. Dn̄s a galilea veniēs nō repēte hie roſolymā aſcēdit: ſȝ ꝑus miracula fecit: phariſeos ꝯfuta uit: ⁊ diſcipulos de vite ꝑfectione ⁊ remuneratiōe inſtru xit: nūc aſcenſurus hieruſalē rurſus eis de paſſiōe loqt. vn̄ dr̄: Et aſcen. ie hie. aſſū. duode. diſci. ſecreto. ORI. In. xij. adhuc erat ⁊ iudas. adhuc eni forſitan dignꝰ erat cū alijs ſeorſū audire q̄ paſſurus erat mgr̄. CHRY. ſup matth. Oīs aūt ſalus hoīuȝ in chriſti morte poſita ē nec ē aliqd ꝓpt̄ qd̄ magis deo gr̄as agere debeamꝰ: ꝙ ꝓ pter mortē ipſius. Ideo. xij. aplis in ſecreto mortis ſue annūciauit myſteriū: qꝛ ſemꝑ ꝑcioſior theſaurus in me lioribus vaſis includit̄. Si aūt alij audiſſet paſſionē chri ſti futurā: viri forſitan turbarent̄ ꝓpt̄ infirmitatē fidei: ⁊ mulieres ꝓpter mollitiē ſue nature: ex q̄ in tali negocio ad lachrymas excitant̄. CHRY. in ho. Dictum ē qdeȝ ⁊ ad multos: tn̄ occulte ſicut ibi: Soluite tēplū h. ⁊ ſignū nō dabit̄ ei: niſi ſignū ione ꝓphete. Diſcipulis aūt mani feſte expoſuit dicens: Ecce aſcendimus hieroſolymam.

¶ CHRY. ſup matth. Q: dicit Ecce: ꝯſtantie ſermo eſt vt memoriā ꝑn̄tie huius in cordibꝰ recōdant. Dicit autē Aſcendamꝰ. ac ſi. d. Uidete qꝛ volūtarie vado ad mortē Cū ḡ videritis me in cruce pendētē ne eſtimeti me hoīeȝ eē tm̄: nā etſi poſſe mori: hoīs ē: velle tn̄ mori: hoīs nō ē.

¶ ORI. Hoc igit̄ ꝯſiderātes ſcire debemꝰ: qm̄ frequēter etiā cognoſcentes qm̄ ⁊ tentatiōes aliqs ſubituri ſumus: noſipſos offerre debemꝰ: ſȝ ſupra dictū ē: Si qs vos ꝑſe cutus fuerit in vna ciuitate fugite in aliā. ſapiētis in xp̄o ē vt cognoſcat q̄le tp̄s exigit declinationeȝ: q̄le obuiatio nem ꝑiculoꝝ. HIE. Crebro aūt de paſſiōe ſua diſcipu lis dixerat: ſed qꝛ multis in medio diſputatis ꝑota: labi de memoria qd̄ audierant: iturus hieroſolymā: ⁊ ſecum ducturus aplos ad tētationē eos parat: ne cū veniat ꝑſe cutio ⁊ crucis ignominia ſcandaliçent̄. CHRY. ſuper matth. Tribulatio. n. cū ſupuenerit expectantibꝰ nobis leuior īuenit ꝙ eēt futura ſi repētina veniſſet. CHRY. in ho. Predicit etiā eis vt diſcāt: qm̄ ſciēs ad paſſionē ve nit ⁊ volens: ſed a ꝑnꝰ qdē mortē ꝑdixit eis ſolā: qn̄ aūt exercitati ſūt adducit alia. ſ. qm̄ tradidit eum gentibus. RABA. Tradidit. n. iudas dn̄m iudeis: ⁊ ipſi tradide runt eū gentibꝰ. i. pilato ⁊ ꝑtāti romanoꝝ. Id̄ aūt dn̄s in mūdo noluit ꝓſpari ſȝ grauia pati. vt oſnderet nobis qui ad delectationē cecidimus: cū q̄ amaritudine redire de beamus. vn̄ ſeqt̄: Ad illu. ⁊ fla. ⁊ crucifigendū. AUG. xviij. de ci. dei: Paſſione oſn̄dit qd̄ ſuſtinere ꝓ veritate: re ſurrectiōe qd̄ ſꝑare in trinitate debeamꝰ. vn̄ dicit: Et ter. di. re. CHRY. in ho. Que qdē huius gr̄a dixit: vt cum triſtia viderit: reſurrectionē expectarēt. vn̄ ſubdit: Et ter. di. re. AUG. iiij. de ci. dei: Una. n. mors. ſ. ſaluatoris ſm̄ corpus duabus moribꝰ nr̄is ſaluti fuit. ſ. aīe ⁊ corpis: ⁊ vna eius reſurrectio duas nobis reſurrectiōes ꝑſtitit. Hec aūt rō ſimpli ad duplū: orit̄ qdē a ternario numero vnū qppe ⁊ duo tria ſunt. ORI. Hic aūt nō referunt di ſcipuli dixiſſe aut feciſſe aliqd: cū audiſſet triſtia hec xp̄o futura recōdantes q̄ dn̄s dixit ad petrū: ne audiant talia vel peiora. ⁊ nunc qdē q̄ diuinas lr̄as ſcire ſe arbitrātur ſcribe: ꝯdēnāt ieſū morte ⁊ ī linguis ſuis flagellāt: ⁊ cru cifigunt eū ꝑ hoc ꝙ tollere volunt doctrinaȝ ipſius. Ille aūt paululū deficiens: ſurgit apparēs his q̄ acceperunt poſſe videre.

¶ Tunc acceſſit ad eū mat̄ filioꝝ çebedei cuȝ fi lijs ſuis adorās ⁊ petēs aliqd ab eo. Qui dixit ei Quid vis? Ait illi: Dic vt ſedeāt hi duo filij mei vnus ad dextram tuā ⁊ vnꝰ ad ſiniſtraȝ in regno tuo. Rn̄dens aūt ieſus dixit: Neſcitis qd petatis. Poteſtis bibere calicē quē ego bibiturus ſum? Dicunt ei poſſumus. Ait illis: Calicē qdē meum bibetis: ſedere aūt ad dextrā meā vel ſiniſtrā nō ē meū dare vobis: ſȝ qbus paratū ē a patre meo.

¶ HIE. Quia pꝰ oīa dixerat dn̄s: Et tertia die reſurget putauit mulier pꝰ reſurrectōnē illico regnaturū: ⁊ auidita te feminea ꝑn̄tia cupit: īmemor futuroꝝ. vn̄ dr̄: Tūc ac ceſ. ad eū mr̄ fili. çebe. cū fi. ſuis. CHRY. ſup mattheū Hec mr̄ filioꝝ çebedei ē ſalome: cuiꝰ apud alterū euange liſtā ponit̄ nomē vere pacifica: q̄ vere filios genuit pacis Magna laus mulieris ex hoc loco colligit̄. qꝛ nō ſolum filij reliquerūt patrē: ſȝ ipſa reliqrat viꝝ ſuū: ⁊ ſecuta fue rat chriſtū: qꝛ ille ſine iſta viuē poterat: iſta aūt ſine chri ſto ſalua eē nō poterat niſi forte qs dicat: qꝛ infra tempꝰ vocationis aploꝝ ⁊ paſſiōis xp̄i mortuꝰ ē çebedeꝰ: ⁊ ſic illa ſexu fragilis etate defecta: chriſti veſtigia ſequebat̄. qꝛ fides nunꝙ̄ ſeneſcit: ⁊ religio fatigationē nō ſentit. Au dacē aūt fecerat eā ad petendū nature affectus. vn̄ dicit: Adorās ⁊ petēs aliqd ab eo. i. reuerētia exhibita petit vt qd̄ petierit ſibi det̄. Seqt̄: Qui dixit ei: qd vis. Nō intro gat q̄ſi neſciēs: ſȝ vt illa exponēte manifeſtū faceret irrō nabilē eē petitionē. vn̄ ſbdit̄: Ait illi: Dic vt ſedeāt hi duo filij. AUG. de cō. euā. Q: aūt hoc ꝑ matrē dictū eē mat theus expſſit: marcus ipſos filios çebedei ꝑhibet dixiſſe cū illa illoꝝ volūtatē attuliſſet ad dn̄m: vn̄ magis ipſos ꝙ illā dixiſſe quod dictū ē: marcus breuiter intimauit.

¶ CHRY. in ho. Uidebāt. n. ſeipſos honoratos ꝑ alijs ⁊ audierant: ꝙ ſup. xij. thronos ſedebūt. vn̄ ꝑmatū ipſiꝰ cathedre petebant accipe. Et ꝙ qdeȝ plus alijs honoris apud chriſtū habebāt nouerāt: timebāt vero petruȝ ſibi ꝑferri. vn̄ ⁊ alius euāgeliſta dicit: ꝙ qꝛ ꝓpe erāt hieruſalē putabāt ꝙ regnū dei eēt in ianuis. i. aliqd ſenſibile. Unde manifeſtū ē ꝙ nihil ſpiritale petebāt: nec intelligentiā ſu perioris regni habebant. ORI. Si. n. in regno mūdiali in honore eē vidētur qui ſedēt cū rege: nō fuit mirum ſi mulier muliebri ſimplicitate vel īꝑitia talia ſe debere pe tere eſtimauit: ⁊ ipſi fratres adhuc īꝑfecti: ⁊ nihil altiꝰ co gitantes de regno chriſti talia arbitrati ſūt de his q̄ ſede bunt cum ieſu. CHRY. ſup matth. Uel aliter: Nō dici mus ꝙ recte peteret hec mulier: ſȝ hoc dicimus: quia nō terrena ſed celeſtia filijs ſuis optabat. non enim ſentit ſi cut cetere matres que corpora natorum ſuorum amant: animas autem contemnūt. deſiderant illos valē in ſecu lo iſto: ⁊ non curant quid ſint paſſuri in illo: vt oſtendant quia corporum ſunt parentes: non animarū. Eſtimo aūt ꝙ hi fratres cum audiſſent dn̄m de paſſione ac reſurre ctione ſua ꝓphetantem: ceperunt dicere intra ſe cum cete fideles: Ecce rex celeſtis deſcēdit ad regna tartarea: vt regem mortis deſtruat. Cum autem victoria fuerit con ſūmata: quid aliud reſtat: niſi vt regni gloria ſubſequat̄.

¶ ORIGE. Deſtructo enim peccato quod regnabat in corporibus mortalibus hominū ⁊ omni principatu ma lignarum virtutum: eminentiam chriſti in hominibꝰ chri ſtum recipit: quod eſt ipſū ſedere in ſede glorie ſue. ꝙ aūt omnia deus facit ad dextram ⁊ ſiniſtram: hoc eſt vt iam nullum malū ſit ante eum. ⁊ qui quidem precellūt pre ce teris appropinquātibus chriſto: ſunt a dextris eius: qui aūt inferiores ſunt a ſiniſtris ſunt eius. Dextraȝ aūt chri ſti vide ſi potes intelligere inuiſibilem creaturaȝ: ſiniſtrā aūt viſibilem ⁊ corꝑalē. Appropinquātiū. n. chriſto qui dem dextram ſortiūtur vt intelligibilia: alij ſiniſtrā vt ſe ſibilia. CHRY. ſup matth. Qui aūt ſeipſum donauit hominibus: quomodo regni ſui ſocietatē non donabit

Petentis negligētia rephendit: vbi de dantis misericor/
dia dubitat. Si nos rogamus magiſtrū: forſitan cetero/
rū fratrū corda cōcutim⁹. Etſi eni vinci a carne non pñt
quaſi iam ſpirituales: tñ pcuti pñt quaſi adhuc carnales. ğ
ſubmittamus matrē nr̄az: vt ſuo noie dep̄cet p̄ro nobis.
Si.n. rephenſibilis inuēta fuerit: facile merebit veniā:
ipſe eni ſex⁹ excuſat errorē. Si aūt aūt fuerit ip̄ortuna: fa
cili⁹ ip̄etrabit mr̄ p filijs ſuis rogās. Ipſe.n. dñs q̄ mat/
nos aīos filioꝝ miſeratiōe ip̄leuit: facili⁹ audiet mater/
nū affectū: tunc dñs occultoꝝ cognitor nō ad v̄ba inter
cedētis mulieris r̄ndit: ſed ad cōſilia ſuggerentiū filiorū.
Bonū q̄dē erat eorū deſideriū: ſꝫ incōſiderata petitio. iō
et ſi impetrare nō debebāt: ſimplicitas tñ petitiōis eorū
cōfundi non merebat: q̄r de amore dñi talis petitio naſce
batur: ppterea ſolā ignorantiā in eis dñs rephendit. vñ
ſeq̄t: R̄ndēs aūt ie. di. Neſci. q̄d petati. HIE. Nec mirꝫ
ſi iſta arguat ip̄itie: cū ⁊ de petro dicat: Neſcies q̄d dice/
ret. CHRY. ſup matth. Nam frequēt dñs patit diſci/
pulos ſuos aliq̄d nō recte aut dicere aut agere aut cogi/
tare: vt ex illoꝝ culpa occaſionē inueniat exponēdi regu
lam pietatis: ſciens q̄r error eoꝝ nō nocet pñte mḡro: ⁊
non ſolū in pñti: ſꝫ etiā in futuro doctrina eius edificat.
CHRY. ſup mat. Hoc aūt dic oñdēs q̄ vel nihil ſpiri
tale petebāt: vel ſi nouiſſet q̄ petebāt: nō auſi fuiſſet tātū
q̄d petere q̄d ſupexcedit ſup̄iores v̄tutes. HILA. Ne/
ſciunt etiā q̄d petant: q̄r nihil de gloria aploꝝ abigendū
erat: iudicaturos enim eos ſermo ſuperior expoſuit.
CHRY. ſup matth. vel Neſcitis q̄d petatis. q. d. Ego
vos vocaui ad partē dextrā de ſiniſtra: ⁊ vos v̄ro cōſi/
lio curritis ad ſiniſtrā: iō forſitan p mulierē res agebat.
Cōtulit.n. ſe diabolus ad cōſueta arma mulierū: vt ſicut
adā p mulierē ſpoliauit: ita ⁊ iſtos ſepararet p matrē. ſed
iā nō poterat p mulierē pditio introire in ſcōs: ex quo de
muliere ſalus cūctoꝝ pceſſit. Uel iō dicit: Neſcitis quid
petatis. Nō eni ſolū debem⁹ cogitare qualē gl̄iā ſequa/
mur: ſed q̄ſo euadam⁹ ruinā peccati: q̄r ⁊ in ſeculari bel
lo q̄ ſemp de p̄da victorie cogitat difficile vincit: iō petē/
dum erat: Da nobis auxiliū gratie tue vt omne malū vin
camus. RAB. Neſciebāt etiā q̄d peterēt: q̄r ſedē gl̄ie
a dño quā nondū merebant inquirunt. Delectabat eos
culmē honoris: ſꝫ p̄us habebant exercere viā laboris.
vñ ſubdit: Po. bi. cali. quē ego bibi. ſū: HIE. Calicē in
ſcripturis diuinis paſſionē intelligim⁹: vt in pſalmo: Ca
licem ſalutaris accipiā. ſtatimq; infert quis iſte ſit calix:
Precioſa in cōſpectu dñi mors ſanctoꝝ ei⁹. CHRY.
ſup matth. Sciebat aūt dñs q̄r paſſionē ipſius poterant
imitari: ſed iō interrogat vt oēs audiamus: q̄r nemo pōt
cum chriſto regnare: niſi paſſionē chriſti fuerit imitatus:
res.n. p̄cioſa niſi p̄cio nō ꝯpat. Paſſionē aūt dñi dicim⁹
nō ſolū pſecutionē gentiliū: ſꝫ oēm violētiā quā patimur
ꝯtra peccata certātes. CHRY. in ho. Dic ğ: Poteſtis
bibere: Ac ſi. d. Uos mihi de honore ⁊ coronis loq̄mi/
ni: ego aūt de agonib⁹ vobis ⁊ ſudorib⁹. nō.n. hic ē pre/
mioꝝ tp̄s. Ex modo aūt introgationis eos attrahit. nō
eni dixit: Poteſtis ſanguinē veſtrū effūdere: ſꝫ Poteſtis
bibere calicē: Deinde addit: Quē ego bibiturus ſum:
REMI. Ut ex cōmunione ad ipſū auidiores fiāt: at il
li qui iam martyrij libertatē ꝯſtantiāq; retinebāt: bibitu/
ros ſe pollicent. vñ ſequit: Di. ei poſſum⁹. CHRY. ſu
per matth. Uel dicūt hoc nō tam ex fiducia ſue fortitudi/
nis q̄ ignorātia: Inexptis eni leuis videt ēē tentatio paſ
ſionis ⁊ mortis. CHRY. in ho. Uel hoc ex deſiderio
ꝓmittūt. Neq;.n. hoc dixiſſet niſi expectaſſent audire q̄d
petebant. Dñs aūt eis pphetat magna bona. i. martyrio
dignos efficiendos. Seq̄t: Ait il. Cali. qui. me. bibetis.
ORI. Nō ita reſpondit chriſt⁹: Calicē meū bibere po/
teſtis: ſꝫ ad futurā eoꝝ pfectionē reſpiciēs dixit: Calicē
q̄dē meū bibetis. HIE. Querit aūt q̄ſo calicē martyrij
filij zebedei: iacobus videlꝫ ⁊ ioānes biberint: cū ſcriptu
ra narrat iacobū tm̄ aplm̄ ab herode capite truncatū: io
annes aūt ꝓpria morte vitā finierit: Sꝫ ſi legim⁹ in eccle
ſiaſtica hiſtoria q̄ ipſe ioānes ppter martyriū ſit miſſus
in feruentis olei doliū ⁊ relegatus in pathmos inſulā ſit
videbimus martyrio aiūꝫ nō defuiſſe: ⁊ bibiſſe ioannē
calicē cōfeſſionis: quē ⁊ tres pueri in camino ignis bibe
rūt: lꝫ pſecutor nō fuderit ſanguinē. HILA. Dñs ergo
collaudans eoꝝ fidē ait: martyrio q̄dē eos cōpari poſſe
ſꝫ leue eius ac dextre aſſidē alijs a deo patre fuiſſe diſpo
ſituꝫ. vñ ſeq̄t: Sede. aūt ad dex. meā. Et q̄dē q̄tū arbitra
mur: ita honor iſte alijs eſt reſeruat⁹: q̄ tm̄ nec apl̄i ab eo
erūt alieni: q̄ in. xij. pt̄iarcharaꝝ ſede ꝯſidētes: iſraelē iu/
dicabūt. ⁊ q̄tū ſētire ex ipſis euāgelijs licet: in regno celo
rū moyſes ⁊ helias aſſidebūt qb⁹ cōmitantib⁹ cum gl̄ie
ſue habitu in monte apparuit. HIE. Sꝫ mihi h̄ neq̄q̄
videt: ſꝫ iō ſedētiū in regno celoꝝ vocabula nō dicūt ne
paucis noiatis ceteri putarēt excluſi. regnū.n. celoꝝ nō
eſt tm̄ dātis: ſꝫ accipiētis. Nō ē pſonaꝝ acceptio apd̄ deū
ſꝫ quicūq; talē ſe p̄buerit vt regno celoꝝ dign⁹ fiat: h̄ acci
piet q̄d nō pſone: ſꝫ vite paratū ē. Si itaq; tales eſtis qui
ꝯſeq̄mini regnū celoꝝ quod pr̄ me⁹ victorib⁹ p̄parauit: vos
q; accipietis illō. Iō tm̄ nō dixit: Neq; nō ſedebitis. ne duos
ꝯfunderet: neq; ſedebitis. ne ceteros irritaret. CHRY.
in ho. Uel alit: Videt cōmunis oībus ēē locus ille nō ſo
lum hoībus: ſꝫ etiā angelis. ſic eni p̄cipuū vnigeniti po/
nit id. paulus dicēs: Ad quē aūt angeloꝝ dixit vnq̄: Se/
de a dextris meis. Dñs ğ nō q̄ſi exiſtentib⁹ quibuſdā qui
aſſeſſuri ſūt: ſꝫ ꝯdeſcendēs interrogantiū ſuſpitiōi r̄ndit.
hoc eni vnū ſolū q̄rebāt pre alijs ſtare apud ipſū. Sꝫ do
min⁹ r̄ndet: Moriemini q̄dē ppter me: nō tm̄ hoc ſufficit
vos facere p̄mū ordinē obtinere. Si.n. aliq̄s alius vene
rit cū martyrio: ampliorē virtutē poſſidēs: nō quia vos
amo illū expellā: ⁊ vobis dabo p̄matū. Propt̄ hoc aūt
vt nō infirmus ēē oñdatur: nō dixit ſimplr̄: Nō ē meum
dare ſed Nō ē meū vobis dare: ſꝫ q̄bus paratū ē. his. ſ.
q̄ ab opib⁹ pñt fieri clari. REMI. Uel alit: Nō ē meū
dare vobis. i. ſup̄bis talib⁹ q̄les vos eſtis: ſꝫ humilibus
corde: q̄bus paratū ē a patre meo. AUG. p̄mo de tri.
Uel alit: Scd̄ꝫ formā ſerui diſcipl̄is dñs r̄ndet: Sedere
aūt ad dextrā ⁊c̄. Nō aūt paratū ē a pr̄e eius: ⁊ ab ipſo
filio ē paratū: q̄r ⁊ ipſe ⁊ pater vnū ſūt.

Et audientes decē indignati ſunt de duobus
fratribus. Jeſus aūt vocauit eos ad ſe ⁊ ait: Sci/
tis quia principes gentium dñant eorum: ⁊ qui
maiores ſunt poteſtatē exercent inter eos. Nō ita
erit inter vos. Sꝫ q̄cunq; voluerit inter vos ma/
ior fieri: ſit vr̄ miniſter. Et qui voluerit int̄ vos pri
mus ēē: erit veſter ſeruus. Sicut filius hoīs nō ve
nit miniſtrari ſed miniſtrare: ⁊ dare aiam ſuam re
demptionem pro multis.

CHRY. in ho. Donec chriſti ſentētia incerta erat nō
triſtabant alij diſcipuli: ſꝫ tūc triſtati ſunt q̄ñ eos increpa
uit. vnde dicit: Et audiētes. x. indignati ſūt de duob⁹ fra/
tribus. HIE. Non ad mulieris audaciā referunt poſtu
lantis: ſed ad filios q̄ ignorātes p menſurā ſuā nō modi
ca cupiditate exarſerūt. CHRY. in ho. Intellexerunt
eni q̄r hec petitio diſcipuloꝝ fuit q̄ñ eos dñs increpauit
Quando aūt eos a domino prehonoratos viderunt in
transfiguratione: et ſi ſm̄ mentem dolebant: in medium ef
ferre nō audebant honorātes doctorē. CHRY. ſup
matth. Sicut autem duo carnaliter petierunt: ita ⁊. x. car
naliter contriſtati ſunt. nam velle quidem eſſe ſuper oēs
vituperabile eſt: ſuſtinere aūt alium ſuper ſe minus ē glo
rioſum. HIERO. Humilis aūt magiſter ⁊ mitis nec
cupiditatis duos arguit poſtulantes: nec. x. reliquos in/
dignatiōis increpat ⁊ liuoris. vñ ſeq̄t: Jeſus aūt vocauit

cos ad ſe. CHRY. in ho. Quia eni turbati erant: vo-
catione eos ꝯſolat de ꝓpinquo eis loquendo. etenī duo
a ſocietate. x. ſeipſos ſepantes ꝓpius ſtabāt: ſeorſū do-
mino loquētes: nō tñ ſicut ꝑus pueros in mediū ducēs
eos ꝯſolat: ſꝫ a cōtrario inſeruit dicens: Scitis qꝛ ꝑnci
pes gentiū dñant eoꝝ. ORI. i. nō ꝯtēti tm̄ regere ſuos
ſubiectos: ſꝫ violent eis dn̄ari nitunt: int vos aūt q eſtis
mei nō erunt hec. qm̄ ſicut oīa carnalia in neceſſitate ſūt
poſita: ſpiritalia aūt in volūtate: ſic ⁊ q ꝑncipes ſunt ſilit
ſpiritales: ꝑncipatus eoꝝ in dilectione ſubditoꝝ dꝫ eſſe
poſitus: nō in timore coꝛpali. CHRY. in ho. Oſtēdit
aūt in hoc qꝫ gentile ē ꝑmatus cupere: ⁊ ſic gentiū cōpa-
tione eoꝝ aīam eſtuātem ꝯuertit. CHRY. ſup matth.
Et opus qdē deſiderare bonū: bonū ē: quia nr̄e volūtatꝭ
eſt: ⁊ noſtra ē merces. ꝑmatū aūt honoꝛis cōcupiſcere
vanitas ē: hoc eni ꝯſequi iudiciū dei ē: ꝓpꝫ qd ex ꝑmatu
honoꝛis neſcimus ſi mercedē iuſticie meremur. Necꝫ. n.
apl's laudē habebit apud deū qꝛ apl's fuit: ſꝫ ſi opꝰ apl'a-
tus ſui bene ipleuit. nec apl's ꝓ merito ſuo antecedēti ho
noꝛatus ē vt eēt apl's: ſed ad hoc miniſteriū aptus ē iudi
catus ſm motū aīe ſue. Pꝛimatus ⁊ fugientē ſe deſiderat
⁊ deſiderantē ſe honoꝛat. ꝯuerſatio ḡ melioꝛ deſiderāda
eſt: nō dignioꝛ gradus. Uolēs ergo dn̄s duoꝝ fratrū ze-
bedei ⁊ alioꝝ indignationē extinguere: introducit dr̄iam
inter ꝑncipes mūdiales ⁊ eccl'aſticos: oſndēs qꝛ ꝑmatꝰ
in chꝛiſto nec ab aliquo appetēdus ē nō habēte: nec alte-
ri inuidendus ē habēte: nec alteri inuidēdus ē habēti: qꝛ
ꝑncipes mūdi iō ſunt vt dominēt minoꝛibus ſuis: ⁊ eos
ſeruituti ſubijciant ⁊ expolient: ⁊ vſqꝫ ad moꝛtē eis vtan
tur ad ſuam vtilitatē ⁊ gl'am. Pꝛincipes aūt eccl'e fiūt vt
ſeruiant minoꝛibus ſuis: ⁊ miniſtrent eis quecunqꝫ acce
perunt a chꝛiſto: vt ſuas vtilitates negligant ⁊ illoꝝ ꝓcu
rent: ⁊ moꝛi nō recuſent ꝓ ſalute inferioꝛū. Pꝛimatum ḡ
eccleſie cōcupiſcere neqꝫ iuſtū eſt neqꝫ vtile. Nullus ſa-
piēs vult vltro ſe ſubijcere ſeruituti ⁊ piculo tali: vt det
rōnem ꝓ omni eccleſia: niſi foꝛte qui nō timet dei iudiciū
abutens ꝑmatu ſuo eccl'aſtico ſeculariſ: ita vt cōuertat il
lū in ſeculare. HIE. Deniqꝫ ſui ꝓponit exēplū vt ſi di-
cta puipēderet erubeſceret ad opa. vn̄ ſubdit: Sicut filiꝰ
ho. non. ve. mini ſed miniſtrare. ORI. Nā ⁊ ſi angeli ⁊
martha miniſtrauerūt ei: tn̄ non iō venit vt miniſtret ſed
vt miniſtret: ⁊ tantū creuit miniſtrās: vt impleret qd ſeqꝫ
Et daret aīam ſuā redēptionē ꝓ multis. ſ. q crediderunt
in eū: daret inquā in moꝛtē. Sꝫ qm̄ ſolus erat inter moꝛ-
tuos liber ⁊ foꝛtioꝛ oī poteſtate moꝛtis: oēs ſeqꝫ ſe volen
tes liberauit a moꝛte. Eccleſiaꝝ ergo ꝑncipes imitari de
bent chꝛiſtū acceſſibilē ⁊ mulierib' loquētē: ⁊ pueris ma
nus imponentē: ⁊ diſcipulis pedes lauantē vt ipſi ſiliter
faciāt fratribꝰ. Nos aūt tales ſumus vt etiā ꝑncipū mū-
di excedere videamur ſupbiā: vel nō intelligētes ⁊ ꝯtem
nentes mandatū chꝛiſti: ⁊ querimꝰ ſicut reges acies ꝑce-
dentes: ⁊ terribiles nos ⁊ exceſſu difficiles maxime pau
peribꝰ exhibemus: nullā affabilitatē habētes: vel hēc ad
nos ꝑmittētes. CHRY. in ho. Quātūcūqꝫ ergo tu hu
miliatus fueris: nō poteris tātū deſcēdere qꝛtū dn̄s tuꝰ.

Et egredientibus illis ab hierico ſecuta ē eū tur-
ba multa. Et ecce duo ceci ſedentes ſecus viam:
audierūt quia ieſus tranſiret: ⁊ clamauerūt dicen
tes: Dn̄e miſerere nr̄i fili dauid. Turba aūt incre-
pabat eos vt tacerent. At illi magis clamabāt di-
cētes: Dn̄e miſerere noſtri fili dauid. Et ſtetit ieſus
⁊ vocauit eos ⁊ ait: Quid vultis vt faciaꝫ vobis?
Dicunt illi: Dn̄e vt apiātur oculi noſtri. Miſertꝰ
aūt eoꝝ ieſus tetigit oculos eoꝝ. Et ꝯfeſtim vide-
runt: ⁊ ſecuti ſunt eum.

CHRY. ſup matth. Sicut teſtimoniū ſtudioſi agrico
le ē meſſis fecūda: ita aſſidui doctoꝛis ē ꝑdicādo eccleſia
plena. vn̄ ⁊ h dr̄: Et egre. il. ab hieri. ſecu. ē eū tur. multa.
Neminē laboꝛ itineris ipediuit: qꝛ amoꝛ ſpiritalis fatiga
tionē nō ſentit. Neminē paſſionū ſuaꝝ recoꝛdatio retra-
xit: qꝛ ingrediebant in poſſeſſionē regni celeſtis. Uere. n.
non hꝫ ſup terrā qd amet: q bonū celeſte in vitate guſta-
uerit. Oppoꝛtune aūt oblati ſūt añ faciē chꝛiſti duo ce
ci: vt aptis oculis qſi teſtes vtutis aſcenderēt cū eo in hie
ruſalē. vn̄ ſequit: Et ecce duo ceci. Hi currētiū ſtrepitū au
diebant ⁊ pſonas nō videbāt: nihil ſolutū hn̄tes de toto
coꝛpe niſi vocē. Et iō qꝛ pedibus eū ſeq non poterāt: vo
ce ſequebant. vn̄ dr̄: Audi. qꝛ ieſus trāſ. ⁊ clama. dicētes:
Dn̄e miſe. nr̄i fili dauid. AUG. de cō. euā. Hoc aūt fa-
ctum marcus cōmemoꝛat: ſꝫ de vno ceco factū. Que ita
ſoluitur qd. nā duoꝝ cecoꝛū quos matthe' interpoſuit:
vnū fuiſſe in illa ciuitate famoſiſſimū: ex h ſatis apparet
qꝫ ⁊ nomē eius ⁊ pr̄is eius marcus cōmemoꝛauit. Bar-
thimeus. n. timei filius ex aliq magna felicitate deiectus
nouiſſime fuit: q non ſolū cecus: veꝝ etiā mendicꝰ ſede-
bat. Hinc ē ḡ qꝫ ipſū ſolū voluit ꝯmemoꝛare marcꝰ: cuꝰ
illuminatio tā clarā famā huic miraclo cōparauit: qꝫ erat
illius nota calamitas. Lucas vo q̄uis oīo eodē mō ſcm
tñ in alio ceco intelligedꝰ eſt par cōmemoꝛare miraculū
Ille qppe hoc factū dicit: cum appꝛopinqret hierico: alꝫ
cū egrederet ab hierico. Seqꝫ: Tur. aūt incre. eos vt ta-
cerent. CHRY. ſup matth. Uidebant eni ſoꝛdidas ve
ſtes: ⁊ non cōſiderabāt ꝯſcie claritatē. Ecce fatua ſapien-
tia hominū: exiſtimāt eni iniuriā pati magnos ſi a paupi
bus honoꝛēt. Quis eni paup auſus ē diuitē publice ſalu
tare? ORIGE. Uel ſilentiū nō cā honoꝛis exigūt: ſꝫ qꝫ
acerbe a cecis audiunt qd negabant. ſ. dn̄m eē dauid fi-
lium. ORI. Uel qui crediderāt increpabāt eos: vt nō
appellaret eū ꝯtēptibili noīe filiū dauid: ſꝫ potiꝰ diceret
Fili dei miſerere nr̄i. HILA. Imitabant aūt magis ve
titi quā cōpeſcebant: fides eni qn̄ vetat magꝭ accendit. ⁊
iō in piculis ſecura ē: ⁊ in ſecuritate piclitat. vn̄ ſeqꝫ: At
illi magis cla. dicē. Miſer. no. fili dauid. Pꝛimo eni cla-
mabant: qꝛ ceci erant. Secūdo magis clamabāt: qꝛ veta
bant ad lumē accedē. CHRY. in ho. Chꝛiſtꝰ aūt ꝑmit
tebat eos vetari: vt plus eoꝝ deſideriū appareret. Hinc
aūt diſce: qm̄ ſi abiecti fuerimus cū ſtudio accedentes ad
deū: ꝑ noſipſos aſſeqmur qd petimus. Seqꝫ: Et ſte. ie. ⁊
vo. eos ⁊ ait: Quid vul. vt fa. vo. HIE. Ideo aūt ſtetit
ieſus: qꝛ ceci quo pgerēt ignoꝛabāt. Multe fouee erāt in
hierico: multe rupes: ⁊ pꝛerupta in ꝓfūdū vergētia: ieccir
co dn̄s ſtat: vt venire poſſint. ORI. Uel ieſus nō ptrā
ſit: ſed ſtat: vt ſtāte eo nō tranſfluat bn̄ficiū: ſꝫ qſi de fonte
ſtante miſericoꝛdia defluat vſqꝫ ad eos. HIE. Uocari
aūt iubet ne turbe ꝓhibeāt: ⁊ introgat qd velint: vt ex rn̄
ſione eoꝝ manifeſta debilitas appareat: ⁊ vtus ex reme
dio cognoſcatur. CHRY. ſup matthēum: Uel interro
gabat ꝓpter fidē: vt dū ceci chꝛiſtū filiū dei ꝯfitent: ꝯfun
dantur vidētes qui cum tn̄ hoīem putant. Dn̄m quideꝫ
chꝛiſtum vocauerāt: ⁊ verū dixerat. Sed dicētes filium
dauid: diſſipabant qd bene cōfeſſi ſūt: nam abuſiue ⁊ ho
mines dn̄i dicunt: vere aūt nemo dn̄s niſi deus. Cum ḡ
dicūt: Dn̄e fili dauid: abuſiue chꝛiſtū ſm hoieꝫ honoꝛāt
Si autem ſolūmodo dn̄m dicerēt: deitatē ꝯfiterent. ideo
interrogat: Quid vultis? Tūc illi iam non dixerūt: Dn̄e
fili dauid: ſed tm̄ dn̄e. Sequit eni: dicunt illi: Dn̄e vt ape-
riātur oculi noſtri. Filius eni dauid cecos illuminare nō
poteſt. Quādiu ergo dixerunt: Dn̄e fili dauid: ſuſpenſa
eſt ſanitas. Mox autem vt dixerūt domine: infuſa eſt ſa
nitas. Sequitur enim: Miſer. aūt eoꝛum ieſus teti. ocu.
eo. ⁊ ꝯfe. vide. Tetigit aūt vt homo carnaliter: ſanauit vt
deus. HIE. Pꝛeſtat eni artifex qd nā non dederat: aut
certe qd debilitas tulerat miſericoꝛdia donat. CHRY.
in homilia. Hi autem ſicut ante donationem fuerunt per
ſeuerantes: ita ⁊ poſt donationem non fuerunt ingrati.

CHRY.ſup matth. Bonū enī munus obtulerūt xp̄o
ſanati. Sequit enī: Et ſecuti ſūt eū. Hoc enī deus a te re-
quirit ſm ꝓphetā: ſollicitū te ambulare cū dn̄o deo tuo.
HIE. Qui ḡ in hierico cōtracti ſedebāt ⁊ clamare tm̄
nouerat: poſtea ſequūt ieſū: non tā pedibus ꝙ̄ virtutib⁹
RABA. Hierico aūt q̄ interp̄tat luna: defectū nr̄e mu-
tabilitatis ſignificat. ORI. Myſtice aūt hierico intelli-
gitur mūdus in q̄ chriſt⁹ deſcēdit. Qui aūt ſūt in hierico
exire neſciūt de ſapia mūdi: niſi viderit nō ſolū ieſū ex-
euntē de hierico: ſ; etiā diſcipulos eius. Hoc ergo vidē-
tes: ſecute ſūt eū turbe multe: mundū ⁊ mūdana oīa ꝯtē-
nentes: vt xp̄o duce aſcēdāt in hierl̄m celeſtē. Duos ce-
cos poſſumus dicere iudā ⁊ iſrl̄: qui an̄ chriſti aduētū ce
ci fuerunt: q: nō videbāt verbū verū qd̄ erat in lege ⁊ ꝓ
phetis: tm̄ ſedētes ſecus viam legis ⁊ ꝓphaꝝ: ⁊ ſm carnē
tm̄ intelligentes: clamabāt tm̄ ad eū q̄ factus ē ex ſemine
dauid ſm carnē. HIE. Uel duos cecos pleriq; phari-
ſeos ⁊ ſaduceos intelligūt. Uel alit̄: Duo ceci ſedentes iu
xta viam: ſignificat de vtroq; pp̄lo quoſdā iā coherētes
p̄ fidē diſpenſationi tp̄ali: ſm quā chriſtus via ē: ⁊ deſide
rantes illuminari. i. aliq̄d de verbi eternitate intelligē: qd̄
tranſeunte dn̄o ip̄etrare cupiebāt. i. per meritū fidei qua
credit filius dei ⁊ natus hō ⁊ paſſus ꝓpter nos. P̄ hanc
enī diſpenſationē q̄ſi tranſit ieſus: q: actio tp̄alis ē. opor
tebat aūt vt tātū clamarēt: donec reſiſtētis ſibi turbe ſtre
pitū vincerēt. i. tam pſeuerando aīum intenderēt orando
atq; pulſando quouſq; ꝯſuetudinē deſiderioꝝ carnaliū
q̄ tanq̄ turba obſtrepit cognitiōi lucē veritatis eterne vi
dere conāti: vel ipſā hoīu; carnaliū turbā ſtudia ſpirita-
lia impedientē fortiſſima intentiōe ſuperarēt. AVG. de
verbis dn̄i: Bonos enī chriſtianos volētes facere prece
pta dei: chriſtiani mali ⁊ tepidi ꝓhibent: clamāt tn̄ illi nō
deficientes. cū enī quiſq; chriſtian⁹ ceperit bn̄ viuere: mū
dūq; ꝯtēnere: in ipſa ſui volūtate patit̄ rep̄henſores frigi
dos chriſtianos: ſ; ſi pſeuerauerint ipſi iā obſequūt q̄ an̄
ꝓhibebāt. AVG. de. q. euā. Itaq; audiēs ieſus q: pul
ſanti aperiet: ſtans eos tangit ⁊ illuminat. q: enī fides in-
carnationis tp̄alis ad eterna intelligēda nos p̄parat: trā
ſeūte ieſu admoniti ſūt vt illuminarēt: ⁊ ab eo ſtante illu
minati ſūt: tp̄alia enī tranſeunt: eterna ſtant. CHRY.
ſup matth. Quidā interp̄tant duos cecos gentiles: vnus
ex cham: ali⁹ ex iaphet: q̄ ſecus viā ſedebāt. i. iuxta veri
tatē ꝯuerſabant: ſ; veritatē inuenire non poterāt: vel ſm
rōnem vbi ꝯſiſtentes: q: noticiā vbi nondū acceperant.
RABA. Agnita aūt fama nois chriſti pn̄cipes ei⁹ fie-
ri querebāt: ꝯ̄dicebāt multi. P̄mo iudei vt in actib⁹ legi-
mus. deinde etiā gentiles pſecutiōe inſtabant: nec tn̄ eos
q̄ erāt ad vitā ordinati: ſalute p̄uare valebāt. CHRY.
ſup matth. Ꝯſequent̄ aūt gentiū oculos mētis tetigit ie-
ſus: dans eis grām ſpūſſci: que illuminate ſecute ſūt eum
opibus bonis. ORI. Et nos ergo ſedentes iuxta ſcri-
pturarū viā: ⁊ intelligentes in q̄bus ceci ſum⁹: ſi ex affe-
ctu petierimus: tanget oculos aīaꝝ nr̄arum: ⁊ recedet a
mētibus nr̄is tenebra ignorātie: vt eum in ſcie lumine ſe
quamur q̄ dedit nobis poſſe videre: ꝓpter nihil aliud:
niſi vt eum ſequamur. CA.XXI.

T cum appropinquaſſet hieroſolymis:
⁊ veniſſent betphage ad monte; oliueti:
tunc ieſus miſit duos diſcipulos dicens
eis: Ite in caſtellum quod cōtra vos eſt: ⁊ ſtatim
inuenietis aſinam alligatā ⁊ pullum cum ea: ſol-
uite ⁊ adducite mihi. Et ſiquis vobis aliquid di-
xerit dicite: quia dn̄s his opus habet: ⁊ cōfeſtim
dimittet eos. Hoc autem factum eſt: vt adimple-
retur quod dictum eſt per ꝓphetam dicentē: Dici
te filie ſyon: ecce rex tuus venit tibi manſuetus ſe-
dens ſuper aſinā: ⁊ pullū filium ſubiugalis. Eun
tes aūt diſcipuli fecerunt ſicut precepit illis ieſus.
Et adduxerunt aſinam ⁊ pullum: ⁊ impoſuerunt
ſuper eos veſtimenta ſua: ⁊ eum deſuper ſedere fe
cerunt. Plurima aūt turba ſtrauerunt veſtimēta
ſua in via: Alij autem cedebāt ramos de arbori-
bus: ⁊ ſternebant in via. Turbe aūt que precede
bant ⁊ que ſequebant̄: clamabant dicētes: Oſan-
na filio dauid: benedictus qui venit in nomine do
mini oſanna in excelſis.

REMI. Narrauit ſupius euangeliſta dn̄m egreſſum
a galilea ⁊ cepiſſe aſcendere hieroſolymā. Poſtq̄ ḡ nar-
rauit quid in via geſſerit in incepta intentione pſeuerans
dicit: Et cū appropiquaſſet hieroſoly. ⁊ ve. betpha. Bet
phage viculus fuit ſacerdotū: ſitus ī latere montis oliue
ti: diſtans vno miliario a hieruſalē. ſacerdotes enī qui p̄
certos dies in tēplo deſeruiebāt cōpleto officio vici ſue:
illic diuertebant ad manendū. ſimilit̄ ⁊ illi q̄ accipiebant
officiū illuc diuertebant q: p̄ceptū fuit in lege: vt nullus.
diebus ſabbatorū plus q̄ mille paſſus incederet. ORI.
Unde ⁊ interp̄tat̄ betphage maxillarū domus qm̄ maxil
la ꝓpria erat pars ſacerdotū in lege. Seq̄t: Tūc ieſus mī
ſit duos diſcipulos. CHRY. ſup matth. Non dixit di
ſcipulis dicatis: Dn̄s tuus his op⁹ h;: vel dn̄s veſter: vt
intelligant q: ipſe ſit ſolus dn̄s: nō ſolū aīaliū ſ; oīu; ho
minū: nā ⁊ peccatores ꝯditione quidem ſui ſūt: volūtate
aūt ſua diaboli. CHRY. in ho. Neq; paruū enī exiſti
mes qd̄ factū ē: q̄s enī ſuaſit dn̄is iumentoꝝ nō velle ꝯ-
dicere: volentes ſilere ⁊ ꝯcedere: ⁊ in hoc diſcipulos eru
dit qm̄ poterat ⁊ iudeos ꝓhibere: ſ; noluit: ſ; ⁊ docet vt
qdcūq; petitū fuerit darēt. ſi enī q̄ ignorabant chriſtū: ita
cōceſſerunt: multomagis diſcipulos ꝯuenit oībus dare:
qd̄ aūt d̄r: Et cōfeſtim dimittet eos. CHRY. ſup mat.
Intelligendū ē q̄ aīal poſtq̄ ingreſſū eſt in hierl̄; ad dn̄;
ſuū remiſſū ē a xp̄o. GLO. Uel dn̄s iumētoꝝ cōfeſtim
dimittet eos in dn̄i ſeruitio mancipandos. Adhibet̄ aūt
huic facto ꝓphete teſtimoniū: vt appareat dn̄m oīa que
de ipſo ſcripta erāt ipleſſe: ſed inuidia cecatos ſcribas ⁊
phariſeos ea q̄ ipſi legebāt intelligere noluiſſe. ⁊ iō ſeq̄t:
Hoc aūt totū factū ē vt adim. qd̄ di. ē p̄ ꝓphe. ſ. ʒacharia.
CHRY. ſup matth. Sciēs enī ꝓpheta maliciā iudeo
rū q: ꝯ̄dicturi erāt chriſto aſcēdenti in tēplū p̄monuit vt
p̄ hoc ſignū cogſcerēt regē ſuū dicētē: Dicite filie ſyon.
RABA. Filia ſyon hiſtorialit̄ d̄r hierl̄m ciuitas: q̄ ſita
ē in mōte ſyon. myſtice aūt ē eccl̄a fideliū ptinēs ad ſup-
nā hierl̄m. CHRY. ſup matth. Ecce: oñdētis vbu;. i.
nō carnali aſpectu: ſ; ſpiritali intellectu opa virtutū eius
aſpicite. An̄ tp̄a q̄dē multi dicebāt Ecce: vt oñderēt q: il-
le de q̄ loq̄bat an̄q̄ naſcēr̄ iā erat Rex tuus. Cū ḡ videritl
eū nolite dicē: Nō habem⁹ regē niſi ceſarē. Uenit tibi. Si
itellexeris vt ſaluet te: ſi nō intellexeris: venit ꝯ̄ te. Man
ſuet⁹. Nō vt ꝓpt̄ potentiā timeāt: ſ; vt ꝓpt̄ māſuetudine;
amaret. vn̄ non ſedet in curru aureo p̄cioſa purpura ful
gens: nec aſcēdit ſup feruidū equū diſcordie amatorē ⁊
litis: ſ; ſup aſinā trāq̄llitatl ⁊ pacis amicā. vn̄ ſequit̄: Se-
dēs ſup aſi. ⁊ pul. fi. ſubiu. AVG. de cō. euā. In hoc aūt
teſtimonio ꝓphetico aliq̄n diuerſa ē euāgeliſtaꝝ locutio
h̄ enī matthe⁹ ſic adhibet vt aſinā dicat ꝯmemoraſſe ꝓ-
phetā: nō aūt ita ſe h; vel qd̄ ioānes inſponit: vel codi-
ces eccl̄iaſtice inſp̄retatiōis. lxx. Cuius rei cā mihi v̄r q̄
matthe⁹ hebrea lingua p̄hibet̄ euāgeliū ꝯſcripſiſſe. Ma-
nifeſtū ē aūt inſp̄retationē illā q̄ d̄r. lxx. in nōnullis aliter
ſe habere q̄ inueniūt in hebreo: q̄ eā liguā nouerūt: ⁊ qui
interpretati ſunt ſinguli eoſdem libros hebreos. Huius
aūt diſtātie cauſa ſi querat̄ nihil ꝓbabilius eſtimo q̄ eos
lxx. illo ſpū interpretatos: quo ⁊ illa q̄ inſp̄retabāt dicta